

GAZETA LWOWSKA

DZIENNIK DLA DYSTRYKTU GALICYJSKIEGO

Nr. 167 — Rok 133 (4)

Wtorek, 18 lipca 1944 r.

DZIŚ: Szymona
JUTRO: Wincentego a Paulo

Nowy atak aliancki w rejonie Caen

Wzrastająca gwałtowność bitwy obronnej na wschód od górnego biegu Bugu

Naczelną Komendę Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje z GŁÓWNEJ KWATERY FÜHRERA w dniu 16 lipca:

W Normandii załamały się wśród wysokich strat dla przeciwnika gwałtowne dalsze ataki brytyjskie, skierowane na pewną niemiecką pozycję wyżynną, położoną na południowy zachód od Caen. Przejściowe włamanie zlikwidowano w natychmiastowym przeciwdziałaniu.

Silne ataki amerykańskie załamały się pod St. Lo, Pont Herbert oraz nad drogą Carentan—Perriers, przy czym zniszczono liczne czołgi. Na jednym punkcie włamania na zachód od Vire trwają jeszcze zażarte walki obronne.

W zachodniej części półwyspu Cherbourg odparto kilka wypadów na nasze nowe stanowiska. Lotnictwo bojowe i bliskiego wsparcia zaatakowało z dobrym skutkiem nieprzyjacielskie zgrupowania wojsk, wypełnione wojskiem miejscowości oraz lotniska na przyczółku desantowym.

W walkach o Caen odznaczyły się szczególną dzielnością 9-ta dywizja pancerna „Hohenstaufen” pod dowództwem „Standartenführera” Stablera oraz 10-ta dywizja pancerna „Frunderberg” pod dowództwem „Oberführera” Harmela wraz z wojskami armii lądowej. Obie dywizje w obronie i w ataku zadały nieprzyjacielowi wysokie straty w ludziach i materiale. Dywizje te zniszczyły przy tym łącznie 140 czołgów.

Ciężki ogień broni „V 1” na Londyn trwa nadal.

Wielka bitwa obronna w środkowych Włoszech szalała wczoraj ze szczególną gwałtownością w rejonie Peccoli i Arezzo. Po zażartych zmaganiach nasze wojska przesunęły się tutaj na nowe pozycje wyżynne.

Nad Tybrem załamało się kilka nieprzyjacielskich wypadów, podczas gdy w rejonie pod Sassoferrato nieprzyjaciel ponosił dotkliwe straty na skutek pomyślnych lokalnych przedsięwzięć naszych wojsk górskich.

Promy bojowe marynarki wojennej uszkodziły kilka ścigaczy brytyjskich w rejonie morskim przy ujściu rzeki Arno.

W rejonach bołowych pod Tarnopolem i Łuckiem nasze dywizje odrzuciły ataki bolszewików, wspierane silnymi formacjami

pancernymi. W przeciwnym razie zlikwidowano bądź też ścieśniono pojedyncze miejsca włamania, niszcząc liczne czołgi.

Pomiędzy Prypecią a Niemnem, jako też pod Grodnem nasze wojska udaremniły w gwał-

townych walkach próby przełamania się nieprzyjaciela. Lekkie niemieckie jednostki marynarki wojennej zatopiły we wschodniej części zatoki Fińskiej jeden sowiecki poławiacz min, wzniciły poiskami pożar na dalszym poławiaczu min i uszkodziły dwa statki strażnicze. Przed wybrzeżem północnej Nor-

wegii jednostki ubezpieczające jedno go z konwojów niemieckich zatopiły dwa ścigacze sowieckie i wzięły do niewoli jeńców.

Formacja bombowców północno-amerykańskich naleciała nad Rumunię i zrzuciła bomby w rejonie Ploesti. Niemieckie i rumuńskie siły obrony przeciwlotniczej zniszczyły 12 samolotów nieprzyjacielskich.

Ubiegłej nocy pojedyncze samoloty brytyjskie zrzuciły bomby w rejonie Berlina i na obszarze nadreńsko-westfalskim.

Naczelną Komendę Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje z GŁÓWNEJ KWATERY FÜHRERA w dniu 17 lipca:

Na południowy zachód od Caen przystąpiły dywizje angielskie wczoraj ponownie do ataku w wielkim stylu. Niezwykle ciężki ogień artylerii lądowej i morskiej wspierał ataki nieprzyjaciela. Udało mu się wtargnąć do kilku miejscowości położonych tuż za naszymi liniami. Natychmiastowe przeciwnatarcia naszych rezerw odrzuciły nieprzyjaciela. W kilku miejscach włamania walka się jeszcze toczy. Zniszczono tam 58 czołgów.

W rejonie St. Lo i na odcinku na zachód od Vire nieprzyjaciel na skutek strat dni poprzednich dokonał tylko słabszych ataków, które nie dały rezultatu.

U wybrzeży holenderskich uszkodziły nasze łodzie patrolowe ciężko jeden ścigacz brytyjski. Należy się liczyć z jego zatonięciem.

W czasie akcji oczyszczającej na

wielkich strat. Pomiędzy Dźwiną a jeziorem Pejpus załamały się i wczoraj liczne ataki bolszewickie. Tylko w obszarze włamania na południe od Opczki zdołał nieprzyjaciel po zmiennych walkach zyskać na terenie.

Lotnictwo silnymi eskadrami samolotów bliskiego wsparcia ingerowało w bitwę obronną zadając bolszewikom w lotach głębokich wysokie straty. Liczne czołgi działa i ponad 400 pojazdów nieprzyjaciela zostało zniszczonych. W gwałtownych walkach powietrznych zniszczono 88 samolotów, zaś artyleria przeciwlotnicza zestrzeliła 9 dalszych.

Na Bałkanach oczyszczono po ciężkich walkach wielkie centrum band. Komuniści stracili ponad 1400 zabitych i wiele jeńców. Wiele lekkiej i ciężkiej broni 19 obozów jako też znaczne ilości amunicji i sprzętu wojennego uległy zniszczeniu lub też zostały zdobyte.

U wybrzeży południowej Norwegii jednostki ubezpieczające konwoju niemieckiego oraz artyleria przeciwlotnicza pokładowa statków handlowych zestrzeliła 6 bombowców brytyjskich.

Północno-amerykańskie formacje bombowców zaatakowały wiele miejscowości w południowych i południowo-zachodnich Niemczech między innymi Saarbrücken, Augsburg oraz znaczniejszymi siłami Monachium. Szczególnie w Monachium, przeciw któremu przeprowadził nieprzyjaciel w ciągu pięciu dni 4 wielkie ataki w czasie niekorzystnej dla obrony pogody, powstały częściowo dotkliwe szkody i straty. Postawa ludności była przykładna.

Inna nalatująca z południa eskadra bombowców północno-amerykańskich zaatakowała Wiedeń. I tu również powstały szkody na obszarze miasta i straty wśród ludności. Siły obrony przeciwlotniczej zestrzeliły 43 samolotów nieprzyjacielskich.

Pojedyncze samoloty brytyjskie zrzuciły w nocy bomby w rejonie reńsko-westfalskim.

Granica Polski z r. 1939

kilometry

Wielka bitwa obronna w środkowych Włoszech szalała wczoraj ze szczególną gwałtownością w rejonie Peccoli i Arezzo. Po zażartych zmaganiach nasze wojska przesunęły się tutaj na nowe pozycje wyżynne.

Nad Tybrem załamało się kilka nieprzyjacielskich wypadów, podczas gdy w rejonie pod Sassoferrato nieprzyjaciel ponosił dotkliwe straty na skutek pomyślnych lokalnych przedsięwzięć naszych wojsk górskich.

Promy bojowe marynarki wojennej uszkodziły kilka ścigaczy brytyjskich w rejonie morskim przy ujściu rzeki Arno.

W rejonach bołowych pod Tarnopolem i Łuckiem nasze dywizje odrzuciły ataki bolszewików, wspierane silnymi formacjami

Wizyta Tido Gaszpara w Krakowie

KRAKÓW, 17. 7. — Szef propagandy Słowacji, Excelencja Tido J. Gaszpar na zaproszenie Generalnego Gubernatora, ministra Rzeszy dra Franka złożył dwudniową wizytę w stolicy Generalnego Gubernatorstwa. Serdeczna szczerść, z jaką Generalny Gubernator i jego czołowi współpracownicy podejmowali dostojnego gościa słowackiego, stała się wyrazem — jak pisze „Krakauer Zeitung” — ducha przyjaźni, łączącego dzisiaj żołnierzy niemieckich i słowackich, prowadzących ramię przy ramieniu walkę przeciwko wspólnemu wrogowi. Program wizyty dał szefowi propagandy słowackiej sposobność do omówienia w toku konferencji z odpowiedzialnymi kierownikami admini-

stracji Generalnego Gubernatorstwa wszystkich interesujących go zagadnień. Tido Gaszpar zwiedził poza tym szereg cennych historycznych zabytków architektury i kulturalnych instytucji miasta Krakowa.

BRATYSŁAWA, 17. 7. — Słowacki szef propagandy, Tido Gaszpar powrócił z Krakowa do Bratysławy. — Słowackie biuro prasowe pisze w związku z podróżą słowackiego szefa propagandy, że wizyta w sąsiednim Generalnym Gubernatorstwie stanowi cenny przyczynek do umocnienia bezkompromisowej wspólnoty losów z Rzeszą, która właśnie w obecnej chwili przechodzi swą najwyższą próbę życiową.

Szczegóły walk w rejonie Łucka i Tarnopola

BERLIN, 17. 7. — Od chwili rozpoczęcia spodziewanego ataku sowieckiego na południowym odcinku wschodniego frontu, zwracającego się przeciwko wschodniej części Generalnego Gubernatorstwa, dawał się zauważyć wzmocniony nacisk formacji sowieckich na pozycje niemieckie. Dywizje niemieckie, walczące w tym rejonie wschodniego frontu, odrzuciły jednak ataki bolszewickie i utrzymują w dalszym ciągu w całej pełni wszystkie swoje pozycje.

W ciągu soboty bolszewicy rzucili do bitwy na północny zachód od Tarnopola i na zachód od Łucka liczne nowe dywizje piechoty i formacje

czołgów. W koncentrycznym ogniu niemieckiej artylerii i broni automatycznej bolszewicy ponieśli wielkie straty. Po stronie niemieckiej użyto licznych baterii miotaczy najnowszej konstrukcji. Kilka zupełnie nieznanych zysków terenowych bolszewików zlikwidowano w toku niemieckich przeciwnatarci. Zniszczono liczne czołgi sowieckie.

Raporty z frontu podkreślają, że cyfrową przewagę bolszewickich metod wojennych i siła ogniewa niemieckiej broni. W tym stanie rzeczy niczego równie nie zmienia udział znacznych kontyngentów bolszewickich samolotów bliskiego wsparcia.

Głos dnia

Patriarcha rumuński prawosławnego kościoła Nikodem w piśmie swym do arcybiskupa z Canterbury, ogłoszonym przez całą prasę rumuńską, zgłosił protest przeciwko terrorowi bombowemu. Patriarcha wskazuje dalej na to, że Rumunia ponosi niczym nie uzasadnione „kłęski” z powodu straszliwego sprzecznego z wszelkimi prawami bombardowania.

Zostały przy tym zniszczone nie wojskowe cele, lecz całe miasta bez jakichkolwiek względów. W stolicy i w miastach prowincjonalnych zniszczone zostały całe dzielnice mieszkaniowe. Spalono

szpitale z rannymi i chorymi, instytucje dobroczynności społecznej, zniszczone szkoły, instytucje naukowe i zdrowia publicznego.

Uniwersytet w Bukareszcie, jego instytucje i urzędowania szerzące w kraju kulturę, kościoły nasze obrócono w stosy zgliszcz. Nie uszono nawet spokoju zmarłych leżących w grobach. Na cmentarzu zburzono groby, a kości zmarłych wysadzone zostały bombami w powietrze. Mordowano rannych i chorych w szpitalach, a ofiarą rzuconych na nas bomb padli starcy, kobiety i niewinne dzieci

Zbrojenia Niemiec pod znakiem nowych rodzajów broni i metod walki

* Fiński parlament zebrał się w piątek po dziesięciodniowej przerwie na posiedzenie, na którym rozpatrywane będą, według porządku dziennego, rozmaite mniejsze projekty ustawowe. Następne posiedzenie parlamentu fińskiego odbędzie się dnia 18 lipca.

+ W Madrycie zmarł na skutek operacji, kapitan argentyński Manuel Miranda Duran. Znajdował się on w przejeździe przez Madryt celem powrotu do Argentyny. Kapitan Duran był jednym z najbardziej znanych argentyńskich publicystów wojskowych.

⊕ Przed portem Bodrum na południowo-zachodnim wybrzeżu Turcji, naprzeciwko Dodekanezu natknął się parowiec „Helas” na minę i zatonał. Żalozę uratowano.

⊕ Na lotnisku Llobregat (Hiszpania) wylądowała wskutek uszkodzenia śmigła amerykańska maszyna. Żalozę internowano, a samolot skonfiskowano.

⊕ „Daily Telegraph” donosi, że Anglia posługuje się celem zapełnienia swego statku personalnego floty powietrznej, wzbudającą masą kolorowych tubylców swoich kolonii. Przed kilkoma dniami przybył do Anglii kontyngent murzynów, pochodzących z zachodnio-indyjskich wysp. Są oni obecnie w przeszkoleniu.

+ Według wiadomości z Lizbony, zachował podobno poważnie kardynał-sekretarz stanu Maglione. Kierownictwo sekretariatu stanu poruczone rzekomo Monsiornie Tardiniemu. Msc. Tardini podlega kardynałowi-sekretarzowi stanu jako „sekretarz dla spraw nadzwyczajnych”. Obok niego monsignore Montini jest administratorem dla spraw szyfrowych.

⊕ Kilku oficerów amerykańskiej armii i amerykańskiej marynarki ma odpowiadać przed sądem za wywołanie w miejscowości kąpielowej Miami incydentów antysemickich.

⊕ Liczba ofiar spowodowanych zamachem bombowym na gmach policji w Jeruzolimie wynosił jak donosi brytyjska służba informacyjna, dwóch zabitych oraz kilku rannych urzędników policji brytyjskiej.

* Pod Neapolem wydarzyła się ciężka katastrofa kolejowa. Na linii Torre-Annunziata zderzyły się dwa pociągi wojskowe, przy czym 22-ch pasażerów poniosło śmierć, a przeszło 100 ciężkie rany.

⊕ Brazylijskie ministerstwo spraw zagranicznych na temat pobytu pani Ciang-Kai-Szek podało do wiadomości, że spędza ona swój urlop wypo czynkowy w Brazylii. Burmistrz Rio de Janeiro oddał jej do dyspozycji na czas pobytu wyspę Brocioio.

+ Jak informują w tureckich kołach politycznych, dotychczas jeszcze nie ustalono, kiedy rozpoczną się ferie wielkiego zgromadzenia narodowego. Niepotwierdzone pogłoski mówią, że wielkie zgromadzenie narodowe ma się zbierać raz w tygodniu.

⊕ Wśród niezwykłego ceremonialu i w obecności wysokich przedstawicieli państwa, armii i marynarki oraz całego wyższego duchowieństwa wiaści w sobotę kardynał patriarcha Lizbony Cerejeira na pokład portugalskiego statku pasażerskiego „Serpá Into”. Kardynał w charakterze legata i osobistego przedstawiciela papieża dokona poświęcenia nowej katedry w Laurence Marquez w portugalskiej Afryce Wschodniej.

⊕ Jak donosi agencja Reuter z Bogoty, prezydent Kolumbii Lopez przybył na lotnisko w Techo i udał się do pałacu rządowego.

„Izwiestja” niezadowolona

SZTOKHOLM, 17. 7. — Dziennik „Aftontidningen” przynosi wiadomość z Moskwy, że dziennik „Izwiestja” niezadowolony jest z pewnego odtłamu prasy angielskiej i amerykańskiej, który umniejsza rolę wielkie sukcesy Sowietów twierdząc, że sukcesy te zawdzięczać należy inwazyj Allantów. „Izwiestja” oświadcza, że rzecz ma się wręcz przeciwnie. — Właśnie dzięki armii czerwonej osiągnięty wojska angielskie i amerykańskie możliwości rozwijania swych operacji

BERLIN, 17. 7. — Tygodnik „Das Reich” publikuje godne uwagi rozważania na temat niemieckich zbrojeń pióra znanego niemieckiego publicyście Schwarz van Berk.

Poza walczącym frontem, pilnie on między innymi, stoi od dłuższego czasu w pogotowiu drugi front, który coraz bardziej zbliża się do punktu swej ingerencji. Jest to front niespodziewanych zbrojeń. W płonących miastach i wśród dymiących gruzów fabryk rozwinęła się duchowa bitwa. Obecnie ten drugi front niemiecki posyła swoje pierwsze szyfrowane pozdrowienia na stronę nieprzyjacielską.

Trudne do odcyfrowania dla przeciwników. Rzeszy pozdrowienie wysłano w ciągu bitwy samolotów myśliwskich, operujących nocą. Z pewnością opłaca się, pisze van Berk, obserwować straty alianckich formacji bombowców, jakie poniosły one w porze nocnej. Broń „V 1” jest nie dająca się odszyfrować tajemniczą depeszą, wywierającą poważne skutki na nerwy. Broń ta stanowi charakterystyczną cechę tego wszystkiego, co można nazwać nowością umysłową strony niemieckiej w dziedzinie zbrojeń. Od kilku dni nadspodziewanie wiele okrętów wojennych Aliantów tonie w głębinach morskich w rejonie kanału La Manche. Mówi się „środkach bojowych niemieckiej marynarki wojennej” stanowiących nową tajemnicę, odkrytą precyzyjnym szyfrem i utrzymywaną w ścisłej dyskrekcji.

W samych Niemczech przygotowują się dalsze rzeczy. Fakty te składają Allantów do rozszerzenia swych ataków powietrznych, ponieważ przypuszczają oni obecność tych rzeczy w wielu punktach. Operują oni jednak przy tym zupełnie na ślepo, ponieważ nie mają najmniejszego pojęcia, z jakich dystansów, jakimi środkami i z jakich odległości mogą działać te nowe rodzaje broni. Z rąk Niemców, stałoczonych na obszarze twierdzy Europy wyrastają nowe środki bojowe o dalekim zasięgu.

Kto może zapewnić Allantów — pisze Schwarz van Berk — że te środki nie mogą uzyskać strategicznego i praktycznego znaczenia? Kto zagwarantuje Allantów dotychczasową formę bitwy polowej? — Czy wszystkie metody taktyki wojennej Allantów nie mogą zostać pogrzebane?

Jeżeli są jeszcze tacy ludzie, którzy wątpią w fakt, iż znajdujemy się w końcowej fazie technicznego przestawienia zbrojeń i nowego uzbrojenia Niemiec, tym należałoby życzyć, aby mogli wziąć udział w odbytej na krótko przed inwazyją podróży naczelnego dowódcy niemieckiej marynarki wojennej Dönitza, nad wybrzeżem Atlantykim. Tam mogliby go zaobserwować w kole marynarzy i żołnierzy. Wśród żołnierzy nie mówi się pustych rzeczy.

Tych zaś ludzi, którzy mają jakiegoś wątpliwości, możnaby także zaprosić do udziału w ostatniej konferencji zbrojeniowej niemieckiego przemysłu, albo do podjęcia 48-godzinnej objazdu potężnych zakładach zbrojeniowych. Tam mogliby zobaczyć to, co pewnego dnia uniesie się w przestworza z łona ziemi niemieckiej.

GENEWA, 17. 7. — Dzienniki londyńskie donoszą wszystkie, po części we formie sensacyjnej, że „V 1” pojawiła się obecnie także ponad inwazyjnym przyczółkiem mostowym.

Na marginesie tej sprawy donosi dziennik „Daily Mail”, że obecnie z wszelkich części obszaru inwazyjnego nadchodzą raporty o eksplozjach pocisków „V 1”. Dla wojsk alianckich bardzo wielką przeszkodą jest fakt, że nie są w stanie różnić nadlatującej bomby „V 1” od ciężkiego granatu. Odnosi się to szczególnie do tej części frontu, która pozostaje pod silnym ogniem artylerii.

BERLIN, 17. 7. — W Berlinie za

rejestrowano sensacyjną wiadomość, pochodzącą z zagranicy, że pierwsze bomby „V 1” spadły na inwazyjny przyczółek mostowy Aliantów. Nie zdano jednakować z żadnej strony uzyskać potwierdzenia wiadomości o użyciu tajemniczej tej broni na froncie inwazyjnym.

Zwrócono jednak na to uwagę, że stale rozszerzają się problemy, do których należy, że broń „V 1” nabývá coraz większego znaczenia. Przyjąć można jako pewnik że stale doskonali się metody jej używania.

Sytuacja bojowa na Dalekim Wschodzie Wzmocniona aktywność Amerykanów na północnym Pacyfiku

TOKIO, 17. 7. — Główny punkt ciężkości ofensywy amerykańskiej znajduje się nadal na wodach grupy wysp Marianów, gdzie samoloty startujące z lotniskowców kontynuują ataki głównie na wyspy Guam i Yap i gdzie alianckie kontrtorpedowce oraz okręty liniowe przeprowadziły w ostatnim czasie bombardowanie pozycji japońskich.

Japońskie koła wojskowe podkreślają, że Alianci w ostatnim czasie poświęcają większą uwagę także północnemu odcinkowi Pacyfiku. Podczas gdy na początku tego roku dokonali oni tylko sporadycznych lotów wywiadowczych nad najdalej na północ wysuniętymi stanowiskami japońskimi, mianowicie Kurylami, to obecnie Amerykanie wykorzystują gęste mgły, okrywające od maja br. ten rejon, do przeprowadzania większych ataków powietrznych. Taktyka ta zmierza do izolowania tych małych wysp i przygotowania na nich gruntu do inwazyj. Zamiary amerykańskie potwierdza fakt ukończenia rozbudowy silnych punktów operacyjnych na zachodnich Aleutach. Również amerykańskie łodzie podwodne operują w znacznej ilości na tych wodach, tak, że peryskopy można często zobaczyć gołym okiem z wybrzeża. Jak tu podkreślają, nie można niedocenić planu skruszenia siły bojowej tej północnej ufortyfikowanej bazy japońskiej przy pomocy ataków powietrznych i odcięcia łodziami podwodnymi wszelkiego dowozu. Równocześnie jednak zwracają uwagę, że także dowództwo japońskie zdaje sobie w pełni sprawę ze znaczenia Kurylów i że niedawno została tam ukończona budowa doskonałych stanowisk.

SZANGHAI, 17. 7. — Rzecznik marynarki japońskiej, kapitan marynarki Matsuzima oświadczył, że wbrew twierdzeniom Stanów Zjedno-

szczególnie pod względem niezawodności mierzenia.

W związku z tym stwierdzono w Berlinie, że według wiadomości, pochodzących ze źródła alianckiego, ostatnie lotnicze ataki terrorystyczne przeciwko Monachium odbyły się przy niesprzyjającej pogodzie i przy zwałtej pokrywie chmur, tak że serie bomb spadały bezplanowo na teren miasta, jako na ogólny cel, przy czym piloci aliancy nie byli w stanie obserwować obiektów swego celu.

Jak podkreśla się w dobrze poinformowanych kołach berlińskich, z

faktu tego wywnioskować należy potwierdzenie jednostronnego charakteru terrorystycznego alianckich operacji lotniczych.

Allianci widocznie obawiają się siły niemieckiej obrony myśliwskiej przy sprzyjającej pogodzie — tak wywodzi się dalej w Berlinie — zwłaszcza zaś nowe sztafety ochronne w czasie swych akcji atakujących przeciwko samolotom alianckim nie wahają się nawet przed rzuceniem się na wielkie bombowce, powodując w ten sposób ich runięcie.

nocnym Amerykanom wielkich korzyści, jak długo nie posiadają w pobliżu innych baz operacyjnych.

TOKIO, 17. 7. — W niedzielę podano tutaj wiadomość o dalszych atakach alianckich na wyspach środkowego Pacyfiku. Tak więc w dniu 14 lipca pewna formacja lotnictwa alianckiego nadleciała nad wyspę Yap. Myśliwstwo japońskie zestrzeliło 7 spośród tych maszyn, zmuszając resztę do odwrotu. W tym samym dniu około 100 maszyn nieprzyjacielskich zaatakowało wyspę Wotje w grupie wysp Marshala. Brak dotąd jeszcze szczegółów co do tego ataku. Dalsze komunikaty z południowego Pacyfiku raportują, że myśliwce japońskie straciły 5 samolotów spośród ogółem sześciu dwumotorowych bombowców, które zaatakowały miejscowość Bula, położoną na wybrzeżu Seranu.

Nowe formacje specjalne niemieckich samolotów myśliwskich

BERLIN, 17. 7. — Interesujących szczegółów o istnieniu specjalnych formacji niemieckich samolotów myśliwskich dowiedzano z treści rozkazu dziennego, wydanego przez marszałka Rzeszy i naczelnego dowódcę lotnictwa, Göringa; rozkaz ten dzienny wydaný został w związku z niebywałymi wynikami, jakie uzyskali piloci niemieckich samolotów myśliwskich w czasie rozbicia amerykańskich formacji bombowych. Formacje o których mowa, znane są pod nazwą „grup szturmowych” i „sztafet szturmowych”.

Specjalne te formacje niemieckiej obrony przeciwlotniczej uważać można jako jednostki do walki na najbliższą odległość. Zadanie ich polega na zwalczaniu z wielką pewnością

formacji bombowców. Pilotami tych samolotów są lotnicy niemieccy, którzy stracili swe rodziny oraz całe swe mienie podczas alianckich ataków lotniczych przeciwko obszarom Rzeszy.

Pewna „grupa szturmowa” myśliwców niemieckich zdołała niedawno temu w przeciągu dwóch minut zestrzelić bez żadnego wyjątku całą większą formację bombowców amerykańskich, przy czym niektórzy piloci wykonali umyślnie zderzenie samolotów swej grupy szturmowej ze samolotami amerykańskimi. W ciągu jednego tylko dnia kilka tych grup szturmowych zestrzeliło 57 amerykańskich samolotów czteromotorowych. W przeciwieństwie do straty 570 pilotów amerykańskich po stronie niemieckiej straciło życie tylko 4 pilotów.

Komunikat fiński

HELSINKI, 17. 7. — Fiński komunikat wojenny z niedzieli brzmi:

Na przesmyku Karelskim nieprzyjacieli, wspierany gwałtownym ogniem artyleryjskim i czołgami, w ciągu ostatnich 24 godzin podejmował ataki pod Vuosalmi. W uprzczywych i zmiennych walkach wypady nieprzyjacielskie odrzucono we wszystkich miejscach za wyjątkiem jednego punktu włamania, w którym walki toczyły się jeszcze dzisiaj rano.

Na północny wschód od jeziora Ładoga znaczne siły nieprzyjacielskie, wspierane lotnictwem, próbowały załamać naszą obronę w rejonie Pitkaerani. W ciężkich walkach, które na kilku odcinkach jeszcze trwają, odparto gwałtowne ataki nieprzyjacielskie, a oddziały, które wlały się do naszych pozycji, odparto w przeciw wypadzie. Nieprzyjacieli poniósł ciężkie straty.

Również w rejonie Loimala ataki nieprzyjacielskie, podjęte w jednym miejscu, pozostały bez skutku. W rejonie Svojaerwi, gdzie wczoraj rano

nieprzyjacieli udało się włamać do naszych pozycji, wyparto przeciwnika, a jego ponawiane ataki odrzucono. W kilku miejscach naszego frontu zadano wielkie straty okrążonym oddziałom nieprzyjacielskim.

W rejonie Porajaerwi artyleria nasza i granatniki starły nieprzyjacielski oddział, który wśród bardzo gwałtownego ognia przygotowanego grupował się do podjęcia ataku.

We wschodniej części Zatoki Fińskiej jednostki niemieckiej marynarki wojennej, wspierane przez fińskie torpedowce, uwikłaly się w walkę z lekkimi jednostkami nieprzyjacielskimi. Zatopiono najmniej jeden statek nieprzyjacielski, a kilka innych uszkodzono. Własne i niemieckie lotnictwo z dobrym skutkiem zbombardowało nieprzyjacielskie pozycje przygotowane wawcze czołgów i wojsk oraz pozycje artyleryjskie pod Vuosalmi i na północny wschód od jeziora Ładoga. Nasza obrona myśliwska oraz ziemna obrona przeciwlotnicza strąciła łącznie 17 samolotów nieprzyjacielskich.

Georges Mandel nie żyje

PARYŻ, 17. 7. — Jak donoszą dzienniki paryskie, b. minister Georges Mandel zmarł w drodze do jednego z francuskich obozów dla internowanych.

Doniesienie stwierdza, że władze niemieckie przekazały Mandla francuskim władzom karnym w Paryżu. W drodze do obozu dla internowanych na wóz, w którym znajdował się Mandel, dokonano napadu, przy czym Mandel został zabity. W śmrawie tej wdrożono dochodzenia. Dziennik „Cri du Peuple” dodaje do tego doniesienia uwagę, że powszechnie znana jest nieszczęsna rola, jaką odgrywał ten polityk żydowski, zaliczający się do francuskiej wielkiej finansjery, pomiędzy latami 1918—1940 we Francji. Jego śmierć zakończyła karierę politycznego gangstera.

DZIS ZACIEMIAMY

Początek 21:30
Koniec 4:00

Ostrzeżenie lotnicze:

3 sygnały w ciągu minuty

Alarm:

sygnał 1-minutowy (ton wyjący)

Zapowiedź odwołania alarmu:

3 sygnały w ciągu minuty

Odwołanie alarmu:

sygnał 1-minutowy (ton wysoki)

WYPŁATA ZASIKKÓW

Komitet wypłaca w dalszym ciągu zasiłki dla rodzin, których żywicieli pracują w Rzeszy.

Wypłata codziennie od 10—12 w Wydziale IV PKOp. (Sobieskiego 15).

TŁUSZCZ NA KARTKI

Masłosojuz zawiadamia, że już wydaje się tłuszczać na kartki tłuszczowe dla miejscowej ludności w następujących sklepach Masłosojuzu: Łyczakowska 6, pl. Prusa 4, Tokarzewskiego 53, Michała 2, Piłsudskiego 14, Janowska 4.

KTO MOŻE ZAMIESZKAĆ W KRAKOWIE

Dopiero w tym roku poczęto poważnie uświadczać sobie istniejące rozporządzenia wprowadzające ograniczenia prawa zamieszkania w Krakowie. A przecież nowością to nie jest: zarządzenie bowiem wydano już przed trzema laty. Różnica w tym tylko ta, że dawniej wykonanie tego zarządzenia bywało mniej rygorystyczne, a dziś ze względu na brak mieszkań i dlatego, że na różne ewentualności musi być zawsze gotowa pewna rezerwa mieszkaniowa, stosować się musi ściśle literę rozporządzenia.

Na zezwolenie zamieszkania w Krakowie ten tylko może liczyć, czyja praca jest uznana za ważną pod względem wojennym. Niedosć więc być zatrudnionym w przedsiębiorstwie, które zostało zaliczone do kategorii pod względem wojennym ważnych; musi być jeszcze do tego także sama kwalifikacja pracy ubiegającego się. Uzyskanie takiego pozwolenia (wie się to w języku urzędowym „Zuzugsbewilligung“) dotyczy tylko petenta, a nie odnosi się bynajmniej do jego rodziny. Jest to obowiązkiem zarówno dla Niemców jak i Nieniemców.

Kto zamierza się starać o takie pozwolenie, zgłasza się w pokoju 15-tym (godz. 9—12) w Dyrekcji Policji (ul. Straszewskiego, narożnik Kapucyńskiej) po formularz. Wypełniony należy zabrać z opatrzoną w polecającą notatkę urzędu czy też przedsiębiorstwa, gdzie petent jest zatrudniony, należy wraz ze specjalnym uzasadniającym pismem pracodawcy oddać w pokoju 15-tym. Po kilku dniach także zgłasza się po odpowiedź.

NA P. K. OP. ZŁOŻYLI:

Pracownicy dworca Lwów-Podzamcze w lipcu zł 310. — Maria S. Nr. 2 zł 35. — Z okazji Imienin p. Aleksandra Szymanowskiego zł 110. — pp. F. — Z okazji rocznicy Farbiarni przy ul. Legionów 23 pracownicy — na biedę dzieci zł 260. — Rodzina sp. Leonarda-Rudłowskiego zł 2000. — G. G. datek zł 200. — Maria Urbanowa żona Władysława — (Stare Sioto) zł 50. — Pracownicy Kliniki gruźliczej zamiast na grób sp. Siosry Eugenii Hanusiewicz datek na dzieci zł 445. — Fedroś Jan (Dawldów) zł 100. — Członkowie Straży Pożarnej 1803 zł zarobione przy okopach.

P. Wojtanowski Jan, ur. 1894 — Przemyslański, Rodzina Stanisława Gogolowskiego, Rodzina Jana Krzyształowicza, P. Anna Makryniewicz — zechca we własnym interesie zgłosić się w Polskim Komit. Opieki — Sobieskiego 15, wejście z lewej, Ie piętro Inkaso.

Z GŁOŚ SIĘ DO DOBROWOLNEJ OBRONY PRZECIWOLOTNICZEJ — RATUŚZ — I. piętro, pokój 17.

Zbliży się znowu okres, w którym należy się spodziewać wzrostu zachorowań na czerwonkę. Czerwonka (dyszenteria) jest chorobą zakaźną przewodu pokarmowego i dostaje się do naszego organizmu wraz z pokrzyżnym zakażonym pokarmem i napojem. Śmiertelność na tę chorobę wynosi około 20%.

Siedliskiem zarazka czerwonki są wydaliny chorych. Przez nieumiejętne przygotowanie pokarmów, używanie surowej wody, do której przez dostarczą się mogą zarazki z wydaliny, dotykaniu przedmiotów chorego, a bezpośrednio potem artykułów spożywczych zakażają się pokarm. Niebezpiecznym roznośnikiem tej choroby są również muchy, które należy już teraz bezwzględnie tępić. W

tem celu wszystkie zbiorniki nieczystości należy utrzymywać w należytym porządku.

Nie mniej ważnym jest zachowanie stałej czystości osobistej. Jak najczęściej kąpiel, a przede wszystkim częste mycie rąk nie tylko przed jedzeniem, ale po każdym powrocie z miasta, po dotknięciu rąk obcych, klamek, poręczy itp., a szczególnie przed przygotowaniem posiłków. Na leży pamiętać bowiem, że dotknięcie pożywienia brudnymi rękami grozi zakażeniem pokarmu. Nie należy ponadto pić nieprzepracowanej wody i mleka. Warzywa spożywane na surowo (rzodkiewki, sałata, pomidory oraz owoce) należy obierać lub myć kilkakrotnie bieżącą wodą.

Rady dla działkowców

CHROŃCIE WARZYWA PRZED SZKODNIKAMI

Produkcja warzyw posiada obecnie szczególne znaczenie. Warunkiem dobrych zbiorów jest naturalnie dobra uprawa. Ale i najlepiej uprawiane rośliny mogą być opalone przez wszelkiego rodzaju szkodniki, które zbior postawią pod znakiem zapytania. Dlatego konieczne jest, aby każdy zapoznał się ze szkodnikami warzyw i podjął z nimi walkę.

Wszędzie występujące szkodniki, jak myszy polne i nornice, ślimaki lub lokalnie występujące drutowce, pędraki i turkucie podjadki, mogą też wyrządzać znaczne szkody w kulturach warzyw. Mysz polna i nornice łatwo opanować, rozkładając często zboże zatrute związkami fosforu lub stawiając pułapki. Ślimaki można niszczyć zbieraniem, rozsypywaniem wapna lub zatrutych przynęt. Drutowce i pędraki należy zbierać i niszczyć. Turkucie podjaki, pojawiające się szczególnie na glebach lekkich i w miejscach słonecznych, można zbierać ich gniazda z jajami wykopywać, a chodniki zalewać gorącą wodą z olejem; dorosłe można zwalczać wreszcie kilkakrotnie rozkładaniem zatrutych przynęt w odstępach 2—tygodni.

W rozsadniku znaczne szkody wyrządza wśród młodych roślin czarna nóżka. Zwalczenie jej przedstawia się stosunkowo łatwo przy odpowiednim siewie, drogą zaprawiania nasion i traktowania gleby zaprawą (50 g na 1 m kw. gleby). Kapustne są mniej lub więcej intensywnie atakowane przez chowacza, śmietkę, chorobę skręcenia serca, pchełki gąsienice bielinka i piętnówek oraz kilę. Owe wszystkie schorzenia można zredukować do minimum dzięki zastosowaniu odpowiednich zabiegów.

Wszystkie dotąd wymienione szkodniki atakują rośliny w młodych stadiach rozwojowych. Gdy tylko łądoga zaczyna drewnieć, nie ma potrzeby liczyć się z nowym porażeniem. Wszystkie te szkody możemy obniżyć dzięki odpowiedniej pielęgnacji i nawożeniu, dbając o to, aby rośliny jak najprędzej wyrosły ze stadium młodości.

Bielinek kapustnik i gąsienice piętnówek atakują rośliny każdej wielkości gryząc liście, a w niekorzystnych warunkach powodują zniszczenie całego zbioru. Prócz rozgniatania jaj i zbierania gąsienic pomocnym środkiem w walce z tymi szkodnikami

mi okazał się także Gesarol. Zniszczonego przez bielinka pola kapusty nie powinno się spotkać w tym roku.

Jeśli porażone zostaną przez grzybek młoda rośliny — ale uprawy mogą zmarnieć. U starszych wstrzymuje się tylko wzrost. W tym wypadku także bardzo wczesna uprawa pomaga do zwalczania, gdyż roślinna będąc silniejsza w czasie pojawu pierwszego szkodnika, może łatwiej szkody przetrzymać. Również pomidory bywają w naszym klimacie często atakowane przez choroby grzybkowe. Prócz obumierania całych krzaków, występuje zaraza ziemniaczana, podobnie jak na ziemniakach. Najpierw powstają plamki na liściach, prowadzące później do zamierania. Zarazę można tak samo zwalczyć, przy wczesnym zauważeniu, drogą spryskiwania 1 proc. cieczą miedziowo-wapienną. Na grochu i fasoli występuje prawie z reguły zgorzel i tusta plamistość liści. Plamki obserwuje się na liściach i strąkach. Produkt staje się przez to mniej wartościowy, a plony mniejsze. Przenoszenie następuje w pierwszym rzędzie za pośrednictwem nasion. Dlatego nie należy używać do siewu nasion z zarażonych upraw. Zaprawianie nasion zmniejsza porażenie.

Wszystkie choroby i szkodniki warzyw można wydatnie ograniczyć drogą odpowiedniego nawożenia i zielonognojenia, co przyspiesza wzrost roślin. Prócz zabiegów ogólnych, także zabiegi specjalne, jak wykazano, pozwalają je opanować. Najważniejsze jest, aby zwalczanie przeprowadzać w odpowiednim czasie.

DOBRE WYNIKI DWULATKÓW
Nasze typy zwyciężają

Sobotnie i niedzielne gonitwy odbywały się pod znakiem najmłodszych beniaminków toru wyścigowego. I rzeczywiście — wszystkie momenty biegu, począwszy od startu aż do zakończenia, były obserwowane z wielkim zainteresowaniem. Tak, jakżeśmy to przewidywali, największy sukces odniosła st. Bychawa, jeszcze raz prezentując swoje najwyższej klasy walory hodowlane. Dobrze, a w niektórych wy

W Pogotowiu Opiekuńczym Siostr Albertynek w Krakowie, pracującym w ramach Miejskiej Opieki Społecznej, znajduje się jedna z kilku przystani, w których po grozie wojny i zdziwienia ciała i dusza uchodzący próbują powrócić do równowagi.

Od października roku zeszłego po miniony styczeń gościły one uchodzących Ukraińców; było tego po sto osób dziennie. Od stycznia się odmieniło: już tylko Polacy z Wołynia, potem z Podola, ostatnio z Opola, z ziemi lwowskiej, z Pokucia i Stryjskiego Podkarpacia. Przeważnie dzieci, także matki z niemowlętami — i do czterech setek na dzień. Nocleg i jedzenie dla wszystkich — dla dzieci mleko. Pomagała zrazu z zapalem ludność krakowska: długie ogony stawały, by dzieci brać za swoje, by dawać mąkę, cukier, tłuszcze. Z ramienia RGO chodzący wywiady po domach, gdzie kto dziecko chciał brać — i dawano je, spisując akt, zabezpieczając dokumentarnie związek powierzonego dziecka z jego krewnymi bodaj.

Dzisiaj w Pogotowiu jest uchodźców pochodzących z ostatniej doby około 50, prawie wyłącznie dzieci. Dzień spędzają według programu przed-

szkoleniu, poczynając go od porządków, dziewczynki pomagają w kuchni. W pogodę wychodzą na przedchadzki, pozostali czas spędzają na obszernym powietrznym podwórzu.

Dzieci pamiętają wyraziście. Opo wiadają spokojnie, już bez przerażenia, prawie obojętnie. Jedna z dziewczynek przypomniała chwile, kiedy matkę straciła. Podrostek z Kowla chwali się jak przez parę tygodni mieszkał w schronie w ciągu ustawicznych walk, w przerwach między strzelaniem wychodząc po jedzenie. Inny zaś z Podola rodem przeżył pozogę i zupełną ztratę swojej wsi. Inny widział wiele, ale zapytany zaczyna się, przerażony myśli zebrać nie może.

Leży życie zwolna od pierwszej już chwili zaczęło zacierać w atmosferze najczystszej opieki ślady przeżytych okropności. Przyczynia się do tego i miejscowa kaplica. Siostr Albertynek pełna pogody i świętości, gdzie w rżymie modlitwy i harmonii pieśni rżyjawia się dzieciom obraz ich własnego parafialnego kościołka, wraz z tym i wizje ukochanych postaci, patrzących już za światła.

Badania jakości masła w okręgu Galicja

Mimo bliskiego frontu wojsk walczących i mimo tego, że część Galicji jest już w bezpośrednim działaniu wojny, we Lwowie nie przerwano organizowania okresowych ocen masła. Urządzeniem ocen zajmuje się Związek Okręgowy Gospodarki Mleczarskiej i Tuszczowej.

W marcu br. miało miejsce 11 ocen masła. Z całej Galicji nadesłało prób 55 mleczarni. Niektóre z tych mleczarni znajdowały się wówczas tuż przy froncie. Mimo takich trudności, 39 prób otrzymało ocenę „wyborowe masło śmietankowe”, 3 próby zakwalifikowano jako „masło więkskie”.

Ostatnio w Szkole Mleczarskiej we Lwowie odbyły się 12 urzędowych ocen masła. Dwanastu specjalistów, podzielonych na 4 grupy, badało 54 nadesłane próby. Część tych prób pochodziła od mleczarni, które w ostatnich miesiącach były nieczynne, względnie zniszczone. W międzyczasie odbudowano je i powtórnie uruchomiono. Mimo trudności zatem jakość nadesłanego masła jest wysoka. Kilka prób pochodziło z mleczarni znajdujących się tylko kilka kilometrów za linią frontową. Badanie masła dotyczyło: smaku (czystość, zapach, sól), wyrobu (zawartość maślanki i wody), struktury (stopień twardości,

zdatność do smarowania) i wyglądu (kolor, połysk). Wyniki ocen przedstawiają się następująco: ocenę „wyborowe masło śmietankowe” przyzna no 21 próbom; również 21 prób uznano jako „masło śmietankowe”. Tylko 5 prób oceniono jako „masło więkskie”.

Powyższe wyniki należy uważać za bezwzględnie dobre. Niektóre próby pochodziły od mleczarni, które ostatnio uległy gruntowej reorganizacji, otrzymały nowych kierowników i zostały uruchomione dopiero od kwietnia br. Niektóre mleczarnie pracują ręcznie i bez lodu, co niekorzystnie wpływa na jakość masła.

WYNIKI CIĄNIENIA LOTERII LICZBOWEJ Z 15 BM.

przedstawiają się następująco:

Pierwsze wywołanie — 63, drugie — 12, trzecie — 73, czwarte — 26, piąte — 87.

DAJ GROSZ NA POLSKI KOMITET POMOCY LWÓW — SOBIESKIEGO 15

padkach — doskonałe czasy, osłabnięte przez poszczególne konie, pozwalają przypuszczać, że w przyszłym roku ilość derbistów wzrośnie o nowe, pierwszorzędnej wartości siły. Z uznaniem dla wym. stajni, oraz dla wszystkich stajni, które wypuściły na tor swój narybek — podkreślaną wartość prawnad hodowlą koni szlachetnej krwi. Wyniki tej pracy mówią same za siebie.

Najlepsze wyniki czasowe dwulatków przedstawiają się następująco: Czwartha gonitwa sobotnia: Zegarynka (st. Leszczówka), po Buvez i Whittlesford) — 1000 m w czasie 1 min. 2 1/2 sek. Szósta gonitwa sobotnia: Senegal (st. Karlinger — po Sunderland i Sangskönigin) — 1000 m. w czasie 1 min. i 2sek. Pierwszy z wymienionych koni wyszedł z hodowli st. Krasne. Drugi z hodowli A. Budnego. Obydwa zapo wiadają się doskonale.

Poza tym, we wszystkich prawie gonitwach zwyciężyli typowani przez nas faworyci. Jedyne w trzeciej gonitwie sobotniej, gdzie pierwsza przysła Duma II i w płątej gonitwie niedzielnej, w której zwyciężył niespodziewanie Pirat II — przy puszczenia nasze nie były zgodne z wynikami.

Poniżej podajemy szczegółowe wyniki gonitw sobotnich i niedzielnych. Przy biegach dwulatków podawać będziemy czasy osiągnięte przez zwycięskie konie.

DZIEŃ 12. — 15 lipca 1944 r. — Pogoda słoneczna. Tor lekki.

Gonitwa pierwsza. Nagroda Rady 8000 zł. Dystans około 2000 m. 1) Sarenka (dz. Jagodziński) w walce o 3/4 dług. 2) Tirana II (dz. Łąpówiczy), 3) Szarotka II. Tot. 122, porz. 81.

Gonitwa druga. Nagroda 4800 zł. dla dwuletnich ogierów i klaczy półkrwi, które nie biegały. Dystans ok. 1000 m. 1) Rita (dz. Jagodziński) wysłany, o 2 dług. Czas: 1 min. 3 i 1/2 sek. 2) Marsz (dz. Kobyto

tk

